

Slotspeech Theo Francken

V-dag Migratie, 30 maart 2019, Brussel

Dames en Heren,

We hebben vandaag uitmuntende specialisten aan het woord gehoord, kenners met een schat aan praktijkervaring die het complexe thema van migratie in al zijn facetten hebben belicht. Dat is nodig, want migratie is een zeer breed thema. Kennis daarover is nodig, want net zoals in het energiedebat, willen wij ook in het migratiedebat een discours ontwikkelen dat vertrekt vanuit de *feiten* en niet vanuit ideologie of politieke dogma's.

Al te vaak is dat laatste de norm geweest in de Vlaamse politiek. Men keek naar migratie door een politieke bril, die ofwel roze was ofwel gitzwart, en slaagde er niet in om die af te zetten. Voor extreem-rechts is elke migrant er één te veel, wat zich vertaalt in ongenueanceerde slogantaal als '*wij zijn het moe, grenzen toe!*'. Voor linkse politici is migratie dan weer sowieso een zegen, in welke vorm en in welke omvang ook. Wie daar vragen bij durft te stellen is voor hen 'bekrompen' of staat 'aan de verkeerde kant van de geschiedenis'. Andere partijen mijden dan weer het migratiedebat, omdat de problemen die we daarbij ondervinden botsen met de eigen maatschappijvisie. Zij weigeren de grote sociale, economische en culturele impact van migratie te erkennen en doen alsof er niets aan de hand is. De bezorgde burger zelf ondertussen, heeft het gevoel dat er amper iemand écht naar zijn vele vragen luistert, dat niemand concrete en werkbare oplossingen aanreikt.

Vrienden,

aan die bezorgde burger reiken wij vandaag de hand, met werkbare en slachtkrachtige oplossingen, die uitgaan van een nuchtere en tabeloze analyse. Dat doen is niet gemakkelijk. Het is zelfs een heikele onderneming, want migratie gaat over mensen. Oplossingen die op papier goed en zelfs nodig zijn om de migratie naar ons land op recht te trekken, hebben een impact op het leven van niet honderden maar vele duizenden mensen in dit land. Nadenken over migratie is daardoor constant dansen op een slappe koord, waarbij een evenwicht gezocht moet worden tussen het particuliere belang van de migrant en het algemene belang van de brede maatschappij.

Migratie stelt ons als partij, en als burgers van onze Vlaamse gemeenschap, voor dilemma's. Zo kun je tegen de keuze van individuele migranten om naar ons land te migreren in moreel opzicht weinig inbrengen, zelfs niet als dat illegaal gebeurt. Die mensen proberen hun leven te verbeteren en hun kinderen een betere toekomst te bezorgen. Dat is diep menselijk en vanuit hun standpunt bekeken ook vaak de enige rationele keuze. In heel wat landen in de wereld zijn de lonen onmenselijk laag, om maar iets te zeggen. Toekomstperspectieven zijn er schaars voor grote delen van de bevolking. De keuze om weg te trekken wordt dan bijna dwingend en dat is helemaal het geval als je eigen land ten prooi valt aan oorlog en geweld. Vanuit die gedachte vragen veel landgenoten zich dan ook af of onze overheid, in moreel opzicht, wel het recht bezit om migratie te gaan controleren en aansturen. Mogen wij wel mensen tegenhouden en desnoods repatriëren? Is dat niet onethisch op zich?

Vrienden,

Wij met de N-VA zijn van mening dat migratie controleren wél mag. Sterker, we vinden dat het *moet*. We nemen die handschoen op, omdat het noodzakelijk is, wil ons land zijn bloeiende economie, sociale welvaart en maatschappelijke samenhang behouden. Tegenover het particuliere belang van de individuele migrant, staat immer het algemene belang van onze hele maatschappij, dat óók belangrijk is en waar de overheid óók over moet waken. Want migratie heeft niet alleen een impact op onze economie, het heeft ook gevolgen voor onze cultuur, onze sociale dienstverlening, de huisvesting en het onderwijs van ons land. De absorptiekracht van ons land en onze gemeenschap om migranten op te nemen is kortom niet onbeperkt. Nadenken over hoe we migratie zo kunnen organiseren, dat we eindelijk rekening houden met die beperkte absorptiekracht, is daarom een *must*.

Wij gaan die uitdaging aan en trekken vanuit die gedachte naar de kiezer met een ambitieus 10 puntenplan over migratie en integratie.

- 1) Soevereiniteit in migratie.** Zelf richting geven aan de migratie naar ons land, vereist eerst en vooral dat we daar zelf over mogen beslissen. De Europese richtlijnen, die het bindende kader vormen voor onze eigen wetgeving, laten geen mogelijkheid tot begrenzing van de migratie. We moeten daarom op Europees vlak het debat durven openen, vanuit de soevereiniteitsgedachte die tot het DNA behoort van onze partij, om die onwerkbaar Europese migratierichtlijnen te hervormen, maar nog liever te herroepen.

- 2) Een halt aan illegale migratie.** Europa moet eindelijk de Australische aanpak voor grensbewaking durven nastreven, door omvattende migratie-akkoorden af te sluiten met landen aan de overzijde van de Middellands Zee. In eigen land moeten we de vluchtelingenstatus reserveren voor wie legaal ons land binnenkomt. Wie vanuit illegaal verblijf in ons land aanklopt voor asiel, heeft immers ettelijke veilige landen doorkruist om hier te geraken, zowel binnen als buiten Europa, zonder daar asiel aan te vragen, wat volledig indruist tegen de geest van het Vluchtelingenverdrag. De huidige illegale asielmigratie moet vervangen worden door legale asielmigratie, op ons initiatief en op ons tempo, waarbij we de focus leggen op mensen die in eigen regio niet kunnen rekenen op duurzame bescherming, zoals de vervolgte christenen uit het Midden Oosten. Mensen die de solidariteit en de bescherming van onze gemeenschap écht nodig hebben.
- 3) Uitbouw van opvang in de regio.** Er moet veel meer geïnvesteerd worden in betere opvang voor vluchtelingen in de regio zelf. Ter plekke opvang organiseren is veel kostenefficiënter en je bereikt er ook veel meer vluchtelingen mee, ook en vooral de kwetsbaren die niet over de middelen beschikken om een dure mensensmokkelaar te betalen.
- 4) Een sterkere koppeling tussen integratie en verblijf:** legale migranten krijgen een tijdelijk verblijfsrecht, dat pas definitief kan worden na bewezen inburgering en voldoende kennis van het Nederlands.
- 5) Grenzen stellen aan de toegang tot onze sociale zekerheid.** Migrantten moeten eerst bijdragen vooraleer ze gebruik kunnen maken van onze

sociale zekerheid. Alleen zo kunnen we de sociale zekerheid betaalbaar houden en rechtvaardig organiseren.

- 6) **De gezinshereniging naar ons land moet omlaag.** Dat doen we door de voorwaarden te verstrengen, via een hogere inkomensvereiste en strengere integratievoorwaarden. Wie naar Vlaanderen wil komen moet in het buitenland slagen voor een burgerschapsexamen, zoals dat in Nederland al veel langer bestaat. Die hervormingen doen we niet om mensen het leven zuur te maken, maar om ervoor te zorgen dat de sociale en culturele draagkracht van onze gemeenschap gevrijwaard blijft en gezinsmigranten sterker aan de start verschijnen.
- 7) **Werk is de beste weg naar integratie.** Elke nieuwkomer die een burgerschapstraject volgt wordt verplicht om zich in te schrijven bij de VDAB en wordt aanklampend begeleid naar werk. De vrijblijvendheid van het huidige leefloonsysteem is daarop een rem en moet hervormd worden.
- 8) **Beheersing van onze Nederlandse taal** is een absolute voorwaarde om als lid beschouwd te kunnen worden van onze Vlaamse gemeenschap. Taalkennis opent de deuren naar volwaardige deelname, zowel op het werk als binnen de maatschappij. We leggen daarom hogere vereisten op inzake taalkennis.
- 9) **Burgerschap nemen we ernstig:** migranten dienen niet alleen kennis te nemen van onze normen en waarden, maar dienen die ook effectief aan te nemen en uit te dragen, door actief deel te nemen aan onze samenleving. Daartoe maken we een Vlaamse participatieverklaring op en organiseren we een Vlaamse burgerschapsproef.

10) *Last but not least: onze nationaliteit is géén vodje papier.* Het is daarentegen het sluitstuk en de beloning van een lang integratietraject. Het is geen recht, maar een gunst. Daarom maken we het afhankelijk van integratie en actieve bijdrage aan onze welvaart én verhogen we de wachttijd. Om die reden schaffen we ook de dubbele nationaliteit af. Wie volwaardig lid wil worden van onze gemeenschap en hier politieke rechten wil laten gelden, kan maar één petje dragen. Wie onze nationaliteit wil bekomen, moet daarom eerst afstand doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit.

Vrienden,

U ziet: ook op migratievlak tonen wij met de N-VA ambitie voor Vlaanderen, voor vooruitgang.

Ik dank u.